

—Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἀθηναίων ἀνέθηκεν εἰς τοὺς συμβούλους κκ. Μ. Π. Λάμπρον καὶ Σπ. Σπάθην ὡς ἀντιπροσωπεύουσιν τὸν δῆμον ἐν Κερκύρα κατὰ τὰς ἐορτὰς τῆς Φιλαρμονικῆς ἑταιρίας.

—Ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ Ζαπτείου μεγάρου γίνεται ἔκθεσις τῶν διαφόρων ἐκθεμάτων, ἅτινα εἶχον ἀποσταλῆ εἰς τὴν ἐκθεσὶν τῶν Παρισίων. Τῶν ἐκθεμάτων τούτων ἄλλα μὲν πωλοῦνται, ἄλλα δ' ὠρίσθησαν ὡς κέρδη ἰδίου λαχείου, οὗ ἕκαστος λαχὼς τιμᾶται δραχμῆς.

—Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡμερησία ἐφημερίς «Ἐπιθεώρησις» μετὰ βραχυχρόνιον διακοπὴν ἐπανελάβε τὴν ἐκδοσὶν τῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Νέα ἐπιθεώρησις», ὑπὸ τοῦ κ. Σπ. Καραγιαννίδου εἰς μικρότερον σχῆμα δημοσιευμένη.

—Συνέστη ἐν Ἀθήναις ἕνεκα τῆς πληθύσεως τῶν μαθητῶν καὶ ἑκτον ἑλληνικὸν σχολεῖον, οὗτω δέ, συνυπολογιζόμενον καὶ τοῦ προστητημένου εἰς τὸ Βαρβάκειον γυμνάσιον ἑλληνικὸν σχολεῖον καὶ τῶν πρὸς τάξεις ἑλληνικοῦ σχολείου ἀντιστοιχοῦσων τάξεων τοῦ Λυκείου, τὰ ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ δημοσίου συντηρούμενα ἑλληνικὰ σχολεῖα ἀνέρχονται ἐν ὅλῳ εἰς ὀκτώ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

17 Ἀυγούστου. Ἐδημοσιεύθη Β. διάταγμα, δι' οὗ διαλύεται ἡ βουλὴ. Αἱ ἐκλογαὶ ὠρίσθησαν τὴν 14ην Ὀκτωβρίου, ἡ δὲ νέα Βουλὴ συγκαλεῖται τὴν 29 τοῦ τοῦ αὐτοῦ μηνός. — Ἐκλήθησαν πρὸς συγκρότησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὴν συνοδικὴν περίοδον τὴν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς 1 προσεχοῦς Σεπτεμβρίου οἱ ἀρχιεπίσκοποι Κερκύρας καὶ Πατρῶν καὶ ὁ μητροπολίτης Ἀρτης ἐκ τῶν κατὰ τὴν λήγουσαν περίοδον μελῶν παραμένει. πλὴν τοῦ μητροπολίτου Ἀθηνῶν, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου. — Διωρίσθη γεν. διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων ὁ κ. Ἀλ. Λογοθέτης τῶς γενικῆς πρόξενος ἐν Φιλιππουπόλει.

19 Ἀυγούστου. Ἐξελέχθησαν δήμαρχοι Ἀγρινίου ὁ κ. Σπ. Σαμιωτῆς καὶ Ἀταλάντης ὁ κ. Ν. Στεφάνου, ἀμφότεροι συμπολιτευόμενοι.

20 Ἀυγούστου. Ἀπέπλευσεν ἡ ἐν Φαλήρῳ ὁμοῦσα μοῖρα τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου, κατευθυνομένη εἰς Ναύπλιον Μῆλον, Κρήτην καὶ Κύπρον.

21 Ἀυγούστου. Ἐπὶ τῇ ἐπετεῖῳ τῶν γενεθλίων τῆς βασιλείας ἐψάλῃ ἐν τῷ ναῷ τοῦ Τατοῦ τοῦ δοξολογία, καὶ παρετέθη ἐπίσημον οἰκογενειακὸν γεῦμα, εἰς ὃ παρεκάθησαν μόνον λί αὐλικοί. — Διωρίσθη γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν ὁ κ. Δ. Ραζής, πρῶην πρεσβευτῆς.

22 Ἀυγούστου. Συνελθὼν εἰς ἑκτακτον συνεδρίασιν τὸ Πατρουνέριον ἐγνωμοδότησε νὰ ἐπιβάλληται πενθήμερος μόνον ἐπιτηρητικὴ κάθαρσις εἰς τὰ ἐξ ἰσπανικῶν λιμένων καταπλέοντα πλοῖα. ὅσα ἤθελον παρουσιάσθαι πιστοποιήσιν ὑγιεινὴν βελτιοῦσαν ὅτι ἐν τῷ λιμένι τοῦ ἀπόπλου οὐδὲν χολερίκον κρούσμα ἐγένετο.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος Εἰκοσιπενταετηρίδος 1861-1886. Παράρτημα τοῦ III' τόμου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 1888. ἰον. σ. 624 μετὰ 2 φωτοτυπικὰ καὶ ἐνὸς γεωγραφικοῦ πίνακος. Τιμὰται πρ. 25. [Ἡ ἐκδοσις τοῦ τόμου τούτου, τυπωθέντος πρὸ δύο ἐτῶν, μόλις ἐπ' ἐσχάτων ἐπετραπή, ἀρβύλας τῆς ἀπαγορεύσεως, ἣν προεκάλεσαν λόγοι παραπλήσιοι ἐκείνων ὧν ἕνεκα παρεκώλυθη πρὸ τετραετίας καὶ ὁ πανηγυρισμὸς τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τοῦ πρώτου καὶ παλαιοτάτου τῶν ἑλληνικῶν συλλόγων. Περιέχει δὲ ὁ τόμος οὗτος λίαν εὐπρόσδεκτον συναγωγὴν πλείονων ἐκ τῶν ἀναγνωσμάτων ὁμογενῶν καὶ ἀλλοθεντῶν ἑταίρων τοῦ Συλλόγου, ἅτινα ἐπρόκειτο ν' ἀναγνωσθῶσι κατὰ τὰς ἐμποδισθείσας ἐορτὰς τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος. Εἶνε δὲ τὰ ἀναγνώσματα ταῦτα γεγραμμένα εἰς ἑλληνικὴν, γαλλικὴν, γερμανικὴν, ἀγγλικὴν καὶ λα-

τινικὴν γλῶσσαν· συνοδεύονται δὲ τὰ ὀλιγόλωστα καὶ ὑπὸ ἑλληνικῆς μεταφράσεως. Τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν ποιότητα τῶν περιεχομένων ἀρκεῖ νὰ καταδείξῃ καὶ ἀπλὴ ἀναγραφὴ τῶν τίτλων αὐτῶν. Μετὰ τὸν λόγον τοῦ τότε προέδρου τοῦ συλλόγου Ἡροκλέους Βασιλάδου περὶ τῶν πεπραγμένων κατὰ τὴν εἰκοσιπενταετίαν καὶ τὰς συγχαρητήριους ἐπιστολάς ἐπὶ τῇ ἐορτῇ ἀκαδημιῶν, πανεπιστημίων, συλλόγων ἑταιριῶν καὶ ἀλλοθεντῶν λογίων, ἅτινα πάντα πληροῦσι τὰς 50 πρώτας σελίδας, ἐπονται τὰ ἐξῆς ἀναγνώσματα : **Ch. Gidel.** A propos de la publication de M. Spyridion P. Lambros intitulée Collection des romans grecs.—**L. Bachelin,** La légende Daphnis.—**Ἀλ. Παγκαδῆ.** Τὸ ἐν Ἀθήναις Ἑλευσίνιον.—**Γ. Χατζιδάκι.** Ἐρευναι περὶ τῶν ἀρχῶν τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς.—**Ι. Β. Τέλλου,** Συνάφεια Ἑλλήνων καὶ Οὐγγρων.—**R. Dareste,** L' ἀποκρήρυξις dans l' Empire romain.—**Κ. Ερβιτσιάνου,** Κατάλογος συνοπτικῶς τῶν χειρογράφων καὶ ἰδιογράφων τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τῆς Ῥωμανίας εὐρίσκομένων ἀπερ ἔμειναν ἐκ τῶν ἐν Ἰασίῳ καὶ Βουκουρεστίῳ καὶ ἀλλὰ τῶν σχολῶν κατὰ τὴν 17ην καὶ 18ην ἑκατονταετηρίδα.—**Ἐμμ. Ἰωαννίδου,** Ἀνέκδοτοι ἐπιστολαὶ Νικηφόρου τοῦ Θεοτόκη καὶ ὑπόμνημα τῆς πολιταρχίας τοῦ Ταγανρόκ διὰ τὸ ἔτος 1865 καὶ ἱστορικὴ περιγραφὴ τῆς πόλεως Ταγανρόκ.—**Κ. Περδικίδου,** Περί τῆς ἐξηγητικῆς τῶν λέξεων Σουσανίμ, Σουσανίμ, Ἐδοῦθ, τῶν ἀπαντησῶν ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς τεσσάρων ψαλμῶν τῆς δαβιτικῆς βίβλου.—**Κ. Α. νοπολίου,** Ὅποια παρ' ἡμῖν ἡ ἐκπαίδευσις.—**J. A. Suuronen,** Etruskischer Sarkophag Schenen der Ilias.—**A. Harkavy,** Nachrichten der Araber über Thule (Θούλη) der Griechen.—**Sal. Reinach,** La description de Constantinople par Bondelmonte.—**Α. Πουλᾶκη,** Στατιστικὴ Κρήνης καὶ Ἀνέων.—**Θεοδ. Korsch,** Περί τῶν ἀναφορικῶν ἀνωθυμῶν ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ.—**Σ. Μερτζίδου,** Ὅλιγα λέξεις περὶ τοῦ Νέστου ποταμοῦ καὶ τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἡροδότου.—**Δημ. Χαβιαρᾶ,** Περί τῆς Καρικῆς πόλεως Κασσαρίας.—**J. von Pfaff** Hartung, Belisars Vandalenkriege.—**Π. Ν. Παπαγεωργίου,** Διορθώσεις εἰς τὰς τραγωδίας Σοφοκλέους.—**Tu. Lo. venfeld,** Ueber das Verhältniss der Alten zur Wissenschaft.—**L. Schnabe,** Ueber den Tübinger Wagenlenker.—**Χαρ. Παπαμάρκου,** Τὰ παρὰ Πολυδῶ παιδαγωγικά.—**Frank Calvert,** On coal.—**Ἰω. Ψυχάρη,** Questions d' histoire et de linguistique.—**Καρ. Σίττλ,** Περί τοῦ καθ' Ἡσίοδου βίου τῶν Ἑλλήνων.—**Εὐγ. Ζωμαρίδου,** Συνοπτικὴ ἔκθεσις τῶν διαφορῶν περὶ Ὁμήρου καὶ τῆς ὁμηρικῆς ποιήσεως γνωσθῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἐξ ἑτῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.—**Fr. Sussemitz** de Platonis Phaedro et Isocratis contra Sophistas oratione.—**Ch. Em. Ruellé,** Ψελλὸς ἀνέκδοτος. Bibliographie des écrits inédits de trois morceaux inedites de Psellus sur les psalmes.—**Α. Lavat,** Ἀρχαιολογικά.]

Revue des études grecques. Ἐξεδόθη τὸ 10ον τεῦχος περιέχον τὰ ἐκτετατάς πραγματείας Michi. Breal Græcia .. artes intulit A. H. Sayce. Δύο ἑλληνικά συμβόλαια ἐν Φαγιούμ εὐρεθέντα.—**Γ. Κωστομήρη,** Περί ἀνεκδότων συγγραμμάτων ἀρχαίων ἑλλήνων ἱατρῶν (Β' μέρος).—**J. Darmesteter,** Ἰάκωβος ὁ Ἐδέσης καὶ Κλαύδιος ὁ Πτολεμαῖος.—**D. Hesselings,** Σταμπούλ.—**Α. Hauvette,** Σημειώσεις περὶ χωρίου τινὸς τοῦ Θουκυδίδου.—**Th. Reinach,** Παραγνωρισθέντα ὀνόματα. Ε' Πόριον.—**Η. Omont,** Ἡ ἑλληνικὴ παλαιογραφία τοῦ Montfaucon καὶ ὁ πατὴρ Ἀρδουέν.—Ἐπιγραφικὸν δελτίον ὑπὸ B. Haussoullier.—Ἑλληνικὴ ἀναπαύρισις ὑπὸ Δ. Βικέλα κλπ.—Ἐν τῷ αὐτῷ τεύχει περιέχονται καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς κατ' Ἀπρίλιον γενικῆς συνελεύσεως τῶν ἑταίρων. Ἐν ταύτῃ ὁ πρόεδρος Cruiset ἀνέγνω λόγον ἐν ᾧ ἀναφέρει τὰς ἀπωλείας, ἃς ὑπέστη κατὰ τὸ 1889-90 ὁ σύλλογος, ἐξάρας ἰδιαζόντως τὰς ὑπηρεσίας ἃς προσέφερον εἰς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἐκ τῶν ἀποθανόντων ἑλλήνων ἑταίρων τοῦ συλλόγου ὁ Δ. Οἰκονομόπουλος καὶ ὁ Η. Βασιλάδης· ποιούμενος δ' εἶτα μνείαν τῶν κατὰ τὸ παρελθὼν ἔτος ἐκδοθέντων συγγραμμάτων περὶ Ἑλλάδος ἐπαινεῖ τὴν Παιδαγωγικὴν τοῦ κ. Πανταζίδου καὶ τὴν περὶ Κοραΐ μονογραφίαν τοῦ κ. Δ. Θερειαντοῦ. Μετὰ τὸν λόγον τοῦ προέδρου δημοσιεύεται ἡ ἔκθεσις τοῦ γραμματέως κ. P. Girard περὶ τῶν ἐργασίῶν καὶ τῶν ἀγωνισμάτων τοῦ συλλόγου κατὰ τὸ 1889-90. Ἐν ταύτῃ δὲ γίνεται ἀνάλυσις τῆς βραβεύσεως ἐν τῷ Ζωγραφεῖῳ ἀγῶνι Νεοελληνικῆς γεωγρα-

φικῆς φιλολογίας καὶ ἄλλων ἔργων τοῦ κ. Α. Μηλιαράκη καὶ εὐφρονας μνηστῆς τῆς ἱστορίας τῶν Ἰονίων νήσων τοῦ κ. Γ. Μαυρογιάννη.

Deutsche Rundschau. Τὸ τεῦχος τοῦ Αὐγούστου τοῦ ἀρίστου τούτου γερμανικοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος περιέχει τὴν συνέχειαν τοῦ Δὸν Κιχιντζίνου, μυθιστορηματος τοῦ Σαλβατὼρ Φαρίνα· τὸν χριστιανὸν ἱππότην τοῦ Erich Schmidt· συνέχειαν τῆς περὶ τοῦ Franz Dingelstedt μονογραφίας τοῦ J. Rodeberg· τὰς ἀρχὰς τῆς ἐρευνῆς τῆς φύσεως τοῦ J. Kosenenthal καὶ τινάς ἄλλας διατριβάς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑ

Πρὸς πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος γενομένων δαπανῶν διὰ τοπογραφικὰς καὶ γεωδαιτικὰς ἐργασίας ἐχρηγήθη διὰ Β διατάγματος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἔκτακτος πίστωσης ἐκ δρ. 190,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1890.

— Αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι, αἱ ἐπιχωματώσεις καὶ ἐκχωματώσεις ἢ ἰσοπέδωσεις τοῦ ἐδάφους ὡς καὶ τὰ διάφορα τεχνικὰ ἔργα τοῦ ἀπὸ Διακοπτοῦ εἰς Καλάβρυτα ὁδοῦκατοῦ σιδηροδρόμου ἐπερατώθησαν, ἀναμένεται δὲ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐκ Βελγίου ὁ ἐργολάβος τοῦ σιδηροδρόμου κ. Ἀτὼν ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν στρώσιν τῶν σιδηρῶν ῥάβδων καὶ τὴν προμήθειαν τῶν ἄλλων ὑλικῶν τοῦ σιδηροδρόμου τούτου, ὅστις κατὰ τοὺς γενομένους ὑπολογισμούς περατοῦται ἐντὸς τοῦ ἔτους.

— Ὑπὸ τοῦ Ἀγγλοῦ ἐπιχειρηματίου κ. Ἀλφρ. Σούαρτς ἐξητήθη νὰ παραχωρηθῇ αὐτῷ θέσις ἐκτάσεως 250 στρεμμάτων ἐν τῇ κοιλάδι Κερὶ τοῦ ἐν Ζαχύνθῳ δήμου Ναφθίων πρὸς ἐξαγωγήν νάφθας καὶ πετρελαίου.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Περὶ τῆς νεοελληνικῆς μεταφράσεως τῆς Πεντατεύχου ὑπὸ Ἰσραηλῆτου.

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τῆς Ἑστίας

Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἀντίπω τινὰ διὰ τοῦ περισπουδάστου φύλλου σας πρὸς τὸν κ. Π. τὸν ἐνεγκλόντα τὴν περὶ τῆς διατριβῆς μου κρίσιν, ἐφ' ἧς τῇ ἐμμένει αὐτὸ ὁμολογῶ διὰ τῆς παροῦσης χάριτας, μὴ ἔχων τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζω τίς εἶνε.

Ἡ γλῶσσα τῆς νεοελληνικῆς μεταφράσεως, περὶ ἧς πραγματευομαι, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἰδιάζουσα τοῖς Ἰσραηλίταις τῆς Ἀνατολῆς· αὕτη εἶνε ἡ λαλούμενη ὑφ' ἅπαντος καθ' ὅλου τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὰ μέσα τῆς 16 αἰωνοκρατίας. Τοῦτο ἀνέπτυξε ἐν τῇ πραγματείᾳ μου καὶ αὕτη εἶνε καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ κ. E. Legrand ἐξενεχθεῖσα γνώμη ἐν τῇ Eih'ographie Hellénique, Τόμ. Β, σελ. 159. Οἱ Ἰσραηλῆταις ἐγκατεστημένοι αὐτόθι ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, ἴσως δὲ καὶ πρὸ αὐτῆς ἔμαθον τὴν γλῶσσαν τοῦ τόπου, ὡς τοῦτο συνέβη ἐν Ἀλλεξανδρείᾳ, ἐν τῇ ἄλλῃ Ἑλλάδι καὶ ἐπὶ μέρους καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Παλαιστίνῃ, ἔνθα ἤρξατο ἡ συνάφεια τῶν δύο φυλῶν ὑπὸ τῆς κατακτητικῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Παρρησιασθέντες δὲ οἱ Ἰσραηλῆταις οὗτοι ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀλλοθρήσκων συμπολιτῶν των τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῆς γλώσσης, καὶ ἐν πάσῃ ἐποχῇ ἐλάλουν τὴν αὐτὴν ἀπαραλλάκτως διάλεκτον, ἣν καὶ οἱ ἄλλοι κάτοικοι τῶν διαφόρων μερῶν, ἐν οἷς ἔζων.

Ἀπόδειξιν ᾧσαν τοῦ ἰσορισμοῦ μου ἀποτελοῦσιν οἱ Ἰσραηλῆταις τῶν Ἰωαννίνων, Ἀρτης, Ζαχύνθου καὶ Χαλκίδος περὶ ὧν οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ ὅτι λαλοῦσι τὸ ἴδιον καὶ τοῦ τόπου των ἑκαστος, μετὰ τῶν αὐτῶν παραλλαγῶν λεκτικῶν, τύπων καὶ προσφωδίας τῶν παρατηρουμένων καὶ παρὰ τοῖς μὴ Ἰσραηλίταις. Ἐκτὸς δὲ τούτου ὁρίζονται εἰσεῖσι τ ρ α γ ο ὕ δ ι α ἰ τ ι ν α εἰς πολιτικὸν στίχον ἐξιστοροῦντα τὰ κατὰ τὴν ὁλίσιν τῆς Ἱερουσαλῆμ, ἅτινα καὶ κατὰ τὸν λυρικὸν οἶστρον καὶ κατὰ τὴν γλῶσσαν οὕτως ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ κ λ ε φ τ ι κ α , ὥστε ἀδίκημα θὰ ἦτο καὶ ζημία ἐν ταύτῃ, ἂν μὴ θεωρούμεν αὐτὰ μνημεῖα ἀξιόλογα τῆς ἀμειγέστατης νεοελληνικῆς.

Περὶ τῶν ἀνωτέρω θέλει πεισθῇ ὁ ἐλλόγιμος κ. Π. ὅταν θέλει ἀναγνώσῃ δοκίμιόν τι τοῦ κεμένου, ὅπερ μετὰ τινὰς ἐβδομάδας θὰ ἐκδώσω διὰ τῆς Revue des Etudes grecques κατ' ἐπίμονον αἵτησιν τοῦ κ. Legrand. Ἐν αὐτῷ θέλει ἴδῃ ἐξηγουμένας πολλὰς πραγματικὰς ἢ φαινόμενὰς ἀνωμαλίας,

ἃς παρουσιάζει τὸ κεῖμενον καὶ δύναμαι νὰ βεβαιώσω ἐκ τῶν προτέρων ὅτι θὰ συνταχθῇ μετὰ τῆς γνώμης μου προνοῦντος ὅτι ἡ γλῶσσα τῆς μεταφράσεως ταύτης εἶνε ἡ γνησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως δημοτικῆ, ἄνευ ἰχνος ἰδιωτισμῶν ἑβραϊκῶν, τοῦλάχιστον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ λεξικογραφικὸν τυπικὸν μέρος. Ἄν τύποι τινὲς καὶ συνδυασμοὶ λέξεων ἢ δὲν εὕρηται ἢ εἶνε σπάνιοι ἀλλαχόθι, οὗτος δὲν εἶνε λόγος ἀποχωρῶν ὅπως θεωρῶνται νόθοι καὶ ἀποβλητέοι. Διὰ τῆς μελέτης καὶ ἐπιμόνου ζητήσεως ἐξακριβοῦται πολλάκις καὶ ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ σημασία αὐτῶν. Ἐγὼ π. χ. ἐν τῇ διατριβῇ μου ἐξέφραζον τὴν ἀπορίαν μου ἐπὶ τοῦ ῥήματος ε δ ι α σ κ ο υ τ ε ὕ ν ο υ τ α ν , (ὅπερ διορθωτέον εἰς ε δ ι α σ κ ο υ τ ε ὕ ν ο υ τ α ν)· μελετήσας δ' ἔπειτα ἐμβριθέστερον τὸ ζήτημα καὶ ὑποβαλὼν ἑμαυτὸν εἰς τὸν κόπον τῆς ἐρευνῆς μετὰ τινὰς ματαίας ἀποπειράς εὗρον ὅτι ὁ Du Canhe ἐν τῇ γλωσσάρῳ αὐτοῦ ἔχει τὸ ῥήμα σ κ ο υ τ ε ὕ ω ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ *protégere*, καὶ μνημονεύει δύο παραδείγματα ἐναργεστάτα εἰλημμένων ἐκ πονημάτων στρατηγικῶν, ἔνθα ἡ ἔννοια τοῦ ὕ π ε ρ α σ π ῖ ζ ε ἰ ν εἶνε ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας. Προδῆλως τὸ νεοελληνικὸν τοῦτο ῥήμα παράγεται παρὰ τὸ λατινικὸν ὄνομα *cuium* (ἀσπίς), ὃ δὲ μεταφραστικῶς μου οὐδὲν ἄλλο ἢ ποιεῖται χρῆσιν τοῦ συνθέτου ε ι α σ κ ο υ τ ε ὕ ω , ὅπερ δὲν θεωρῶ κατασκευάσμα ἰδικόν μου, ἀλλὰ τύπον δημώδη γενόμενον κατ' ἀναλογία ἐκ τοῦ ε ι α φ ε ν τ ε ὕ ω . Περὶ δὲ τὸ ἄ π α τ α ἢ ἄ π α τ ἰ α ἔχω μίαν εἰκασίαν, ἣν ὅμως δὲν ἐκφέρω σήμερον θέλων νὰ βασανίσω ἐπιμελέστερον εἰ δυνατόν, ἐπιρρώσω αὐτὴν καὶ διὰ παραδειγμάτων ἐξ ἑτέρας πηγῆς.

Ἡ γνώμη ἣν ἐμόρφωσεν ὁ κ. Π. ἐπὶ τοῦ κεμένου τῆς Κωνσταντινουπόλεως οὐδόλως μ' ἐκπλήττει καὶ ἐγὼ ἐγενόμην ὅμως τοιαύτης πλάνης, ὅτε ἐμελέτησα κατὰ πρώτην φοράν τὴν ἑβραϊοκρατικὴν μετάφρασιν τοῦ Ἰωάν· ε κ ρ ε υ α ἔ ε , ν ε υ α κ κ λ η ρ ο ς , Ν ε δ η ς , α ὗ τ ο ὕ ν , οὗς εὗρον ἀντὶ ε κ ρ α ὕ γ α σ ε , ν α ὕ κ λ η ρ ο ς , ἄ δ η ς , α ὗ τ ὶ ν , ἐνεποίησάν μοι τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ὁ μεταφραστὴς δὲν ἐγνώριζε τὴν γλῶσσαν τοῦ τόπου καὶ ἐστρέβλου τοὺς τύπους ὅπως εἰκῇ καὶ αὐθαίρετως. Ἀλλ' ἡ μετ' ἐπιστάσεως ἀνάγνωσις τοῦ Ἑρωτοκρίτου καὶ ἄλλων ποιημάτων χρητικῶν ἔσχε δι' ἐμὲ ἀποτελεσματὴν ἀνὰ κλύσιν τύπων ἀναλόγων πρὸς τοὺς πρῶν ὅτι ἐμοῦ καταδικασθέντας, καὶ ἔκτοτε οὐδένα ἔχω δισταγμὸν νὰ συνηγορήσω ὑπὲρ τῆς γνησιότητος οὐ μόνον αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τριῶν ἢ τεσσάρων λέξεων, ὧν ἄγνοῶ ἔτι καὶ νῦν τὴν παραγωγήν· τοῦτο δὲ τεκμαίρομαι ἐκ τῶν γνωστῶν εἰς τὰ ἄγνωστα.

Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων δικαιοῦμαι νὰ ἐμμένω ἐν τῇ πεποιθήσει μου ὅτι δὲν ἤθελεν ἀποθῆ ἄσκοπος ἡ μελέτη ὁλοκληθροῦ τοῦ κεμένου, ἀλλὰ τούναντιον μάλιστα, ἐπειδὴ πασῶν τῶν ἐν αὐτῷ λέξεων εἶναι γνωστῇ ἡ σημασία ἐνεκα τῶν ἀντιστοιχῶν ἑβραϊκῶν τοῦ πρωτοτύπου, νομίζω ὅτι ἄλλαι μὲν οὕτω θησαυριθεῖσαι δύναται νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ λεξικὸν τῆς νεοελληνικῆς, δι' ἄλλων δὲ δυνάμεθα νὰ πορισθῶμεν ἄδρότερον φῶς εἰς ζητήματα μὴ ἐντελῶς διαλευκανθέντα ἢ νὰ ἐπανορθώσωμεν δόξας ἐσφαλμένας κρατούσας περὶ τινων ἀντικειμένων.

Ἡ λέξις γ λ α β ρ ἄ δ α π. χ., ἣ ν ἀνέγνωσα ἐν τῷ 249 ἀδαφίῳ τοῦ Γ' κεφαλαίου τῆς Γενέσεως δύναται νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀνθρώπων τοῦ σφάλματος εἰς ὃ ὑπέπεσαν ὁ Du Canhe συγχέων τὰ δύο ὀνόματα λ α ὕ ρ α καὶ λ ἄ β ρ α καὶ μὴ καταχωρίζων ἐν τῷ λεξικῷ αὐτοῦ ἡ τὴν πρώτην, ἣν ἐρμηνεύει μ ο ν α σ τ ἠ ρ ι ο ν καὶ ἐπὶ ἐκείνων ἔτι τῶν χωρίων, ἔνθα προδῆλως λ ἄ β ρ α (καὶ οὐχὶ λ α ὕ ρ α) σημαίνει φ λ ὃ γ α . Λέγω λοιπὸν ὅτι τὸ γ λ α β ρ ἄ δ α (φλόξ), ὅπερ ἐστὶν ευρύτερος σχηματισμὸς τοῦ λ ἄ β ρ α, εἶναι στοιγιῶν ἐπανορθωτικὸν καὶ συμπληρωτικὸν τοῦ προκειμένου ἄρθρου ἐν τῷ λεξικῷ τοῦ Du Canhe.

Ὅτε ἀνεκοιμῶσα τῷ κ. Em. Legrand τὴν ἀπορίαν μου ἐπὶ τῷ συνδυασμῷ π α τ ἔ ρ α ς ὁ λ α τ ἄ π α ἰ δ ι ἄ τοῦ Ἑβερ ἀντὶ τοῦ κοινοτάτου ὁ λ ω ν τ ὶ ν π α ἰ δ ι ἄ ὦν, ὃ περίπυστος ἑλληνιστὴς μοι εἶπεν ὅτι τοῦτο ἐξηγεῖ δι' αὐτὸν φαινόμενον ὅπερ πρὸ πολλοῦ ἐμελέτα ἐπὶ τοῦ παρεμφεροῦς συνδυασμοῦ ὁ π λ α ἄ ρ μ α τ ω μ ἔ ν ο υ ς (ἀντὶ ὁ π λ α ἄ ρ μ α τ ω μ ἔ ν ω ν), ὅπερ εὗρεν ἐν τινι τῶν ὕπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντων ποιημάτων νησιωτικῆς προελεύσεως.

Ἐν Κερκύρᾳ τὴν 20 Αὐγούστου 1890

ΛΑΖΑΡΟΣ ΒΕΔΕΛΗΣ